

TOWARZYSTWO
MIŁOŚNIKÓW PRZESZŁOŚCI LWOWA

w latach

1926 do 1930

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

**Kolekcja
Emila Kornasia**

WE LWOWIE

Nakładem „Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa“

1931

W najbliższych dniach opuści prasę drukarską t. XXX
„Biblioteki Lwowskiej“:

MIECZYŚLAW OPAŁEK: OBRAZKI Z PRZESZŁOŚCI LWOWA.
Z 16 ilustr.

TOWARZYSTWO MIŁOŚNIKÓW PRZESZŁOŚCI LWOWA

w latach

1926 do 1930

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

**Kolekcja
Emila Kornasia**

WE LWOWIE

Nakładem „Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa“

1931

CM KEK

321806

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
Opole

DRUKIEM ARTURA GOLDMANA WE LWOWIE, UL. SYKSTUSKA 19. TEL. 8-74 i 87-87.

Wpisano do Księgi Akcesji

Akc. Dł nr .....49...../2013.....CM

I

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

z czynności

za czas od 12 czerwca 1926 do 31 grudnia 1930

Wypadki wojenne, jakie w latach 1914 do 1920 przeżywało nasze miasto, nie pozostały bez ujemnego wpływu na rozwój wielu lwowskich Towarzystw, a w ich rzędzie i na „Towarzystwo Miłośników Przeszłości Lwowa“. Ogólny zastój, niepewność położenia, ubytek pracowników i członków, dewaluacja funduszków, wyczerpanie i apatja duchowa wstrzymały jego przedwojenną działalność. Z wysiłkiem niemalym mogło Towarzystwo w tym czasie wydać jedną tylko pracę tj. dra Antoniego Prochaski: „Lwów i Szlachta“, jako t. XXIV i XXV „Biblioteki Lwowskiej“. Po niej trudne warunki zmusiły je do zawieszenia dalszych wydań. Towarzystwo istniało de facto tylko w nazwie.

Wysiłki podjęte w r. 1921, aby je na nowo powołać do życia, nie osiągnęły pożądanego rezultatu.

Zastępczo poniekąd powstało w tym czasie „Zrzeszenie Miłośników Lwowa“, które pod kierownictwem swego prezesa, dyrektora Michała Lityńskiego rozwinęło bardzo pożyteczną i wydatną działalność w kierunku praktycznego poznawania miasta, jego zabytków i przeszłości przez odczyty, wykłady i kształcenie fachowych przewodników, mogących umiejętnie oprowadzać swoich i obcych po mieście, udzielać im objaśnień historycznych i zabytkowych i t. p. Ale i tu początkowy zapał rychło począł słabnąć.

Ten stan rzeczy trwał do r. 1926, w którym staraniem grona członków dawnego „Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa“ zwołane zostało Walne Zgromadzenie celem wskrzeszenia tego Towarzystwa na podstawie nowego statutu.

Walne Zgromadzenie odbyło się dnia 12 czerwca 1926 w „Sali Korniaktowskiej“, kamienicy królewskiej przy udziale 23 osób, pod przewodnictwem ad hoc zaproszonego dyrektora Józefa Białynia Chołodeckiego.

Po zasadniczej uchwale, uznającej jednomyślnie obowiązek powołania napowrót do życia dawnego „Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa“, uchwalono w myśl referatu śp. konserwatora Bohdana Janusza liczne zmiany i poprawki starego statutu.

Całą akcję poparł gorąco i ułatwił ją dyr. Michał Lityński przez oświadczenie, przyjęte z uznaniem, że gdy po zatwierdzeniu nowego statutu, wskrzeszenie „Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa“ stanie się faktem, „Zrzeszenie Miłośników Lwowa“, przyłączy się do niego, jako odrębna jego sekcja.

Wobec tego Walne Zgromadzenie uchwaliwszy wysokość wkładek członków na 12 zł. rocznie, wybrało Zarząd, który przyjął na się obowiązek powołania do życia przedwojennej działalności Towarzystwa z chwilą zatwierdzenia nowego statutu przez Urząd Wojewódzki. W skład Zarządu weszli:

Prezes: dr. Aleksander Czołowski. Zastępcy prezesa: prof. dr. Jan Ptaśnik i dyr. Michał Lityński. Sekretarz: kons. Bohdan Janusz. Skarbnik: dyr. Józef Białynia Chołodecki. Członkowie: dr. Karol Badecki, dr. Diamand Jakób, prof. Ignacy Drexler, dyr. Michał Łużecki, dyr. Mieczysław Opalek, dr. Jan Poratyński, dr. Stanisław Rachwał, dr. Kazimierz Tyszkowski, dr. Stanisław Zajączkowski, prof. dr. Jan Sas Zubrzycki.

Do Komisji rewizyjnej powołano: dra Bronisława Michalewskiego, dyr. Aleksandra Ostrowskiego i dra Witolda Ziembickiego.

Wybrany Zarząd ukonstytuował się i uchwalił, zanim statut zostanie zatwierdzony, przygotować wznowienie wydawnictw „Biblioteki Lwowskiej”. Wybrał w tym celu Komitet redakcyjny złożony z dra Badeckiego, dra Czołowskiego, B. Janusza i dra Ptaśnika, a nadto dla uzyskania funduszków postanowił zwrócić się do Reprezentacji miasta o subwencję. Siedzibą Towarzystwa zostało Archiwum m., a miejscem posiedzeń Zarządu, „Sala Korniaktowska“ w Kamienicy Królewskiej.

Sprawa zatwierdzenia statutu przeciągnęła się rok z górą. Dopiero pismem z dnia 5 września 1927 L. 1469 Dyrekcja Policji zawiadomiła Towarzystwo, że Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 25 sierpnia 1927 L. B. P. 9.629 orzekł, że „nie zakazuje zmiany statutu Towarzystwa uchwalonej na Walnem Zgromadzeniu dnia 26 czerwca 1926“. Nowy statut został oddany do druku.

Z tą chwilą „Zrzeszenie Miłośników Lwowa“ weszło w skład Towarzystwa, a Zarząd jego mógł prawnie rozpocząć działalność przekazaną mu przez Walne Zgromadzenie.

Zadanie to okazało się niestety trudniejsze niż można było przypuszczać.

Wybrany Zarząd tworzył na razie prawie ogół wszystkich członków Towarzystwa. Starzy członkowie, których przed wojną było 354 przestali uważać się za członków. Większość ich rozprószyła się po całej Polsce lub wymarła. Pozostali oświadczali gotowość zapisania się do Towarzystwa, ale dopiero po okazaniu się nowych wydawnictw. Pozyskiwanie nowych członków było niełatwe wobec obojętności jednych, trudności finansowych drugich, braku zrozumienia u innych.

Na rozpoczęcie wydawnictw, których koszta druku i t. d. wzrosły przeszło pięciokrotnie — nie było funduszków. Majątek Towarzystwa zdewaluował się do kwoty 950 zł. 89 gr. Subwencja miasta była jeszcze niepewna. Nie pomagały odezwy ogłaszane w dziennikach i rozesłane imiennie

do setek osób. W rezultacie z końcem r. 1927 Towarzystwo razem z Zarządem liczyło zaledwie 28 członków!

Wobec tego stanu rzeczy, po wspólnej naradzie, Prezydjum Zarządu postanowiło tak długo okres swego urzędowania uważać za przygotowawczy, dopóki drogą wydawnictw i dalszej propagandy, Towarzystwo nie osiągnie przynajmniej połowy przedwojennej liczby członków, których skupienie wymagało szeregu lat.

Pierwszem, głównym oparciem była stała życzliwość Reprezentacji miasta, której za to szczególniejsza należy się wdzięczność, oceniając bowiem znaczenie i cel naszego Towarzystwa, udzieliła mu ona w roku 1927, na wydawnictwo i na kursa przewodników poważniejszej subwencji, a tem samym umożliwiła stworzenie podstawy finansowej do rozpoczęcia działalności.

Dzięki tej subwencji, za którą w latach 1928 i 1929 nastąpiły dalsze, mogliśmy w r. 1928 wydać t. XXVI i XXVII „Biblioteki Lwowskiej“, zawierające prace: Bohdana Janusza „Mons Pius Ormian Lwowskich“, str. 84 z 8 ilustr. i Anny Jędrzejowskiej „Książka Polska we Lwowie w XVI wieku“, str. 99 z 32 ilustr. Wydanie ostatniej ułatwiła S. A. Książnica - Atlas T. N. S. W., która tę pracę wyposażyła w wykwintną szatę typograficzną, poświęconą wspólnie, w odrębnej edycji, „III Zjazdowi Bibliofilów Polskich we Lwowie“ w r. 1928.

Pragnąc na podstawie tych wydawnictw pozyskać przede wszystkim nowych członków, a zarazem zebrać większą gotówkę na dalsze, wstrzymało Towarzystwo w r. 1929 druk następnych tomików „Biblioteki Lwowskiej“. Natomiast dla zwrócenia uwagi społeczeństwa jak lekkomyślnie giną nasze, często najcenniejsze zabytki, skorzystało z smutnego faktu przelania zabytkowego dzwonu lwowskiego klasztoru OO. Bernardynów i uprosiło dra Karola Badeckiego o opisanie tego w osobnej broszurze. Broszurę tą, napisaną z wielką znajomością rzeczy, wydało Towarzystwo swoim nakładem p. t. „Zniszczony Dzwon Bernar-

dynów Lwowskich“ i rozesłało wszystkim konsystorzom, klasztorom, instytucjom naukowym i t. d. w Polsce.

W r. 1930, dzięki zasobom zebranych z uzyskanej w roku poprzednim subwencji miasta i z wkładek nowych członków, mogło Towarzystwo wydać dwa dalsze tomiki swojej „Biblioteki Lwowskiej“. Tomik XXVIII objął pracę dr. Łucji Charewiczowej p. t. „Kłęski Zaraz w Dawnym Lwowie“, str. 90 z 10 ilustr.; tomik XXIX poświęcony setnej rocznicy Powstania Listopadowego, pracę Józefa Białynia Chołodeckiego p. t. „Lwów w czasie Powstania Listopadowego“, str. VII, 112 z 11 ilustr.

Wszystkie te wydawnictwa zostały bardzo życzliwie przyjęte. Liczba członków zaczęła wzrastać. W r. 1929 dosięgła liczby 100, z końcem r. 1930 wzrosła do 144 i wzrasta dalej.

Dzięki wydawnictwom nawiązało Towarzystwo stosunki wymienne z szeregiem instytucyj w Polsce, a uzyskane od nich prace składało w darze Bibliotece Archiwum m. Pozatem spełniając swe zadanie, udzielało informacji, wskazówek i zachęty, utrzymywało stałą łączność z licznymi kręgami, tak swoich, jak obcych, pragnącemi bliżej poznać Lwów pod jakimkolwiek względem. W tym też czasie miało Towarzystwo wielokrotnie sposobność zaznaczyć, w myśl statutowego uprawnienia, swą działalność na zewnątrz, a mianowicie w sprawach: ochrony zabytków miasta, ochrony jego przyrodzonego piękna, turystyki i jej zadań wobec Lwowa, w sprawach należytej i celowej propagandy o Lwowie i w wielu innych.

We wszystkich tych sprawach zabierało Towarzystwo głos na różnych posiedzeniach, w komisjach i w dziennikach, wydawało ustne lub pisemne opinie, udzielało informacji, interweniowało u Władz miejskich i państwowych. W szczególności specjalną opieką otaczało zabytkowe kamienice miasta i czuwało nad wszelkimi ich adaptacjami, interweniowało w sprawach restauracji katedry ormiańskiej, kościoła Marji Magdaleny i ochrony pomników cmentarnych. W obronie krajobrazowego piękna Lwowa wnio-

sło szereg memorjałów do Starostwa lwowskiego i Urzędu wojewódzkiego jak n. p. odnośnie do samowolnego niszczenia pięknych lasów w Krzywczycach i na Pohulance i dzikiej na ich miejscu parcelacji, bezplanowego, barbarzyńskiego zakładania licznych piaskowni na malowniczych stokach wzgórz łyczakowskich, zamierzonego oszpecenia ul. Wyspiańskiego i t. d. Do odnośnych komisyj był stale zapraszany przedstawiciel Towarzystwa, który w ich protokołach zaznaczał jego stanowisko i zastrzeżenia. W rezultacie tą drogą zyskało Towarzystwo poważny wpływ we wszystkich wymienionych sprawach.

W myśl statutu „Nagrody Naukowej król. stoł. miasta Lwowa im. Karola Szajnochy“ do jej Komitetu powołany został w r. 1927 również przedstawiciel Towarzystwa, które delegowało go w osobie dyr. Michała Lityńskiego.

Specjalną i wydatną działalność rozwinęło Towarzystwo w swojej sekcji „Kursów dla przewodników po Lwowie“, powstałej po przyłączeniu się dawnego „Zrzeszenia Miłośników Lwowa“, a kierowanej z zapalem i umiejętnie przez dyr. Michała Lityńskiego.

Trudności finansowe wstrzymały początkowo działalność tej sekcji, w roku jednak 1928, po otrzymaniu od miasta subwencji w kwocie 500 zł., a od Ministerstwa W. R. i O. P. drugich 500 zł., zorganizował dyr. Lityński od 15 października do 12 grudnia kurs wykładów p. t. „Wiedza o Lwowie“ (VI z rzędu od zawiązania Zrzeszenia), na który zapisało się 72 osób.

W r. 1929, mimo, że Ministerstwo W. R. i O. P. odmówiło dalszej subwencji dla braku funduszy, sekcja rozporządzając tylko subwencją miasta w kwocie 500 zł., zorganizowała VII kurs, na który zapisało się 54 osób. Uczestnikami byli wojskowi (24 oficerów i podoficerów), nauczyciele, urzędnicy, studenci i studentki Uniwersytetu. Kurs ten rozpoczął się 1 grudnia i trwał do 4 lutego 1930. Część słuchaczy zgłosiła się do egzaminu i otrzymała świadectwa.

W tymże roku VIII kurs urządzony został wyłącznie

dla 60 uczennic gimnazjum im. Królowej Jadwigi i w jego lokalu na życzenie Dyrekcji tegoż gimnazjum. Kurs trwał od 25 września do 31 października. Egzamin złożyło 32 uczennic. Za kurs ten złożyła Dyrekcja gimnazjum gorące podziękowanie Towarzystwu.

Wykłady VI i VII kursu odbywały się początkowo w Izbie Handlowo - Przemysłowej, następnie w Muzeum Przemysłu Artystycznego i w Muzeum Narodowym im. Króla Jana III.

Wykładali: dyr. Michał Lityński „Dzieje Lwowa od r. 1772“, a na wykładzie inauguracyjnym „Dzieje sceny lwowskiej“; prof. dr. Stanisław Zajączkowski „Dzieje Lwowa od jego początków do r. 1772“; Bohdan Janusz „Prehistorja ziemi lwowskiej“; prof. dr. Ignacy Drexler „Topografja miasta“; dr. Zygmunt Morwitz „Architektura i historja sztuki lwowskiej“; kustosz Henryk Cieśla „Malarstwo i przemysł artystyczny Lwowa“; Henryk Breit „Metodyka oprowadzania wycieczek po Lwowie“.

Wykłady wszystkich kursów były ilustrowane obrazami świetlnymi i były połączone z licznymi wycieczkami po mieście, jego kościołach, cerkwiach, synagogach, muzeach i zakładach przemysłowych, pod kierownictwem prelegentów.

Prócz tego urządzało Towarzystwo cykle wykładów i wycieczek dla różnych, odbywających się we Lwowie Kursów nauczycielskich i wojskowych (50 do 400 osób), dla Głównej Szkoły Gospodarstwa w Snopkowie oraz dla Związku Pracowników Powszechnego Zakładu Wzajemnych Ubezpieczeń.

Dzięki owym kursom można było wyszkolić szereg ukwalifikowanych, inteligentnych przewodników po Lwowie, którzy od r. 1927 wielokrotnie na żądanie prezydum miasta, instytucyj, zakładów, szkół, komitetów zjazdów, biur podróży i różnych osób, z gotowością obywatelską oprowadzali liczne, większe i mniejsze wycieczki, swoich i obcych, przybywających do Lwowa ze wszystkich miast i okolic Polski oraz z zagranicy: z Ameryki, Francji, Nie-

miec, Czechosłowacji, Jugosławji, Hiszpanji, Szwecji, Estonji, Danji, Holandji i t. d. Przewodnicy owi ułatwiając im wszystkim poznawanie miasta, budzili w nich w następstwie gorące interesowanie się niem. Wycieczki zagraniczne, zwłaszcza amerykańskie, nie miały słów uznania dla pracy, wiedzy i sprawności tych przewodników.

Propaganda tą drogą uprawiana oddała miastu bardzo poważne usługi. Dla jej ciągłości utrzymuje Towarzystwo, od wiosny 1930 r. w Archiwum miejskiem, w Ratuszu, stały punkt informacyjny co do wycieczek i ich przewodników.

Z początkiem 1930 r., niestrudzony pracownik Towarzystwa, dyr. Michał Lityński, opuścił Lwów i przeniósł się do Katowic, rezygnując z wiceprezesury i dotychczasowego, tak owocnego, kierownictwa „Kursów“. Ubytek jego był dla Towarzystwa bardzo dotkliwy, dzięki jednak organizacji, jaką nadał owym „Kursom“, dalszy ich rozwój nie został wstrzymany. Natomiast potrzeba stałego czuwania nad nimi, zwiększające się coraz bardziej czynności Towarzystwa, potrzeba szybkiego załatwiania różnych jego spraw, zwłaszcza co do zgłaszających się wycieczek i t. d., wyłoniły konieczność utworzenia, przynajmniej do pewnego czasu, stałej, płatnej siły pomocniczej.

Po wzajemnem porozumieniu się w tym względzie, wybór padł na p. Henryka Breita, absolwenta Wydziału humanistycznego, który w pracach organizacyjnych „Kursów“, od chwili ich powstania bardzo żywy brał udział i nie małe oddał im usługi. Z płacą stu zł. miesięcznie, z dniem 1 lutego 1930 rozpoczął p. Breit swe czynności i nie zawiódł oczekiwaniam, zarówno co do kontynuowania „Kursów“, organizowania wycieczek, wyznaczania przewodników, ekspedycji, wydawnictw, korespondencji i t. d.

Wśród wysiłków osiagających coraz pomyślniejsze rezultaty w kierunku odrodzenia Towarzystwa, rok 1930 uszczuplił nagle, wręcz katastrofalnie, jego szeregi przez przedwczesny zgon trzech najwybitniejszych pracowników, a zarazem członków Zarządu.

Oto dnia 22 lutego 1930 zmarł dr. Jan Ptaśnik, jeden z najwybitniejszych polskich urbanistów, znakomity badacz dziejów miast polskich i polskiej kultury, autor wielu cennych prac z tej dziedziny, a przytem wyjątkowy profesor Uniwersytetu i pedagog. Jako wiceprezes Towarzystwa pragnął gorąco jego realnego rozwoju, brał żywy udział w odnośnych naradach i z swej strony zapowiedział specjalne prace dla „Biblioteki Lwowskiej“, a zarazem gotowość wygłoszenia kilku odczytów.

Dnia 4 listopada 1930 śmiercią tragiczną skończył Bohdan Janusz, b. konserwator zabytków przedhistorycznych, autor wielu prac z zakresu prehistorji, kultury, krajoznawstwa i przeszłości Lwowa. Dwie z nich ogłosiła „Biblioteka Lwowska“ Towarzystwa, którego był sekretarzem, zasłużonym organizatorem i doskonałym prelegentem na „Kursach Wiedzy o Lwowie“.

Dnia 15 grudnia 1930 również tragicznym był zgon dra Ignacego Drexlera, profesora Politechniki, znakomitego znawcy topografji historycznej i obecnej naszego miasta, projektodawcy „Wielkiego Lwowa“, autora różnych prac, a zarazem członka Zarządu Towarzystwa, z którego ramienia zachwycał słuchaczy, jako prelegent na „Kursach Wiedzy o Lwowie“.

Prace, zabiegi i projekty ich wszystkich przerwały się niestety nagle i na zawsze. Przez zgon ich Towarzystwo poniosło niepowetowaną stratę, stratę tem boleśniejszą, że każdy z nich, będąc w pełni sił, długo jeszcze mógł pracować dla polskiej nauki i kultury, a tem samem i dla Towarzystwa, które nazwiska ich stale we wdzięcznej zachowa pamięci.

Mimo ich braku, niełatwego do zastąpienia, Towarzystwo mając obecnie podstawę do swego odrodzenia, zdobytą i ich wysiłkiem, nie może ustać w dalszej w tym kierunku pracy. Nowy Zarząd, jaki wybierze Walne Zgromadzenie, będzie miał zadanie ułatwione do rozwinięcia w pełni statutem określonej działalności Towarzystwa, które w roku

1931 święcić będzie 25 rocznicę swego założenia (19 października 1906).

W tem przeświadczeniu przedkładamy powyższe sprawozdanie po dzień 31 grudnia 1930. Druk jego uchwalił Zarząd na posiedzeniu 16 stycznia 1931.

Za Zarząd:

Józef Białynia Cholodecki
Skarbnik

Dr. Aleksander Czolowski
Prezes

II.

Sprawozdanie kasowe za lata 1926 — 1930.

1926 — 1928.

Przychód:

Początkowy zapas kasowy po zdewaluowaniu waluty	950.89
Wkładki członków	102.—
Sprzedaż odręczna	15.—
Subwencje	6.500.—
Odsetki od kapitału	287.38
Razem	<u>7.855.27</u>

Rozchód:

Honorarja autorskie	565.—
Należyżość drukarni	1.837.—
Wydatki na kursa wiedzy o Lwowie	120.—
Sekretarz B. Janusz na drobne wydatki	20.—
Podróże B. Janusza do Warszawy i Przemysła	125.—
Wydatki administracyjne	16.85
Opłaty pocztowe	15.64
Pozostałość na rok 1929	5.155.78
Razem	<u>7.855.27</u>

1929.

Przychód:

Pozostałość z r. 1928	5.155.78
Wkładki członków	453.—
Sprzedaż odręczna	200.30
Subwencje	3.600.—
Odsetki od kapitału	102.38
Razem	<u>9.511.46</u>

Rozchód:

Honorarja autorskie	200.—
Należytość drukarni	1.810.—
Wydatki na kursa wiedzy o Lwowie	1.205.—
Należytość kursorów	56.40
Sekretarz Janusz na drobne wydatki	100.—
Wydatki administracyjne	25.—
Oplaty pocztowe i stemplowe	11.34
Pozostałość na rok 1930	6.105.72
Razem	<u>9.511.46</u>

1930.

Przychód:

Pozostałość z r. 1929	6.105.72
Wkładki członków	1.590.—
Sprzedaż odręczna	91.20
Wpisowe na kursa	300.—
Pozostałości z wydatków na kursa	15.—
Odsetki od kapitału	241.53
Razem	<u>8.343.45</u>

Rozchód:

Honorarja autorskie	720.—
Należytość drukarni	3.094.70
Wydatki na kursa wiedzy o Lwowie	905.—
Płaca sekretarza H. Breita	1.150.—
Należytość kursorów	176.40
Podróż B. Janusza do Tarnowa	55.—
Rachunek introligatora	20.—
Klepsydry i wieńce	136.—
Klisze	146.20
Rachunek fotografa	36.—
Wydatki administracyjne	13.90
Oplaty pocztowe	16.90
Pozostałość na rok 1931	1.873.35
Razem	<u>8.343.45</u>

Ośm tysięcy trzysta czterdzieści trzy zł., 45 gr.

Lwów, 31 grudnia 1930.

Józef Białynia Cholodecki
skarbnik

Powyższe rachunki za czas od 12 czerwca 1926 r. do 31 grudnia 1930 r. sprawdzono, porównano z dokumentami

i znaleziono w należyтым porządku. Pozostałość kasowa na rok 1931 wynosi 1.873 zł. 55 gr. t. j. słownie tysiąc ośmset siedemdziesiąt trzy złotych 55 gr.

Lwów, dnia 29 maja 1931.

Imieniem Komisji Rewizyjnej

Dr. Stanisław Brykczyński

Dr. Witold Ziembicki

III.

Majątek Towarzystwa w niesprzedanych wydawnictwach „Biblioteki Lwowskiej“.

	egz.	po	zł.
✓ I. Jaworski Fr. Ratusz Lwowski	170	6.—	1.020.—
✓ II. Jaworski Fr. Cmentarz Gródecki	13	6.—	78.—
III. Pawłowski Br. Lwów w 1809 r.	6	6.—	36.—
✓ IV. Jaworski Fr. Nobilitacja Lwowa	11	6.—	66.—
✓ V/VI. Bałaban M. Dzielnicza żydowska	139	6.—	834.—
VI. Abraham W. Początki arcybiskupstwa łać. we Lwowie	8	6.—	48.—
✓ VIII. Krajewski A. Lwowskie Przedmieścia	11	6.—	66.—
IX/X. Czołowski Al. Wysoki Zamek	37	8.—	296.—
✓ XI/XII. Jaworski Fr. Lwów za Wł. Jagielly	1	6.—	6.—
✓ XIII. Chołodecki J. Trynitarze	7	6.—	42.—
XIV. Pawłowski Br. Zajęcie Lwowa w 1772 r.	13	6.—	78.—
XV/XVII. Łoziński Wł. Złotnictwo lwowskie	198	12.—	2.376.—
XVIII. Jaworski Fr. Uniwersytet lwowski	277	6.—	1.662.—
XIX/XX. Jaworski Fr. Królowie polscy we Lwowie	129	8.—	1.052.—
XXI. Chołodecki J. B. Cmentarz Stryjski	106	6.—	636.—
XXIII/XXIV. Janusz B. Z Pradziejów Ziemi Lwowskiej	102	6.—	612.—
XXIV/XXV. Prochaska A. Lwów a Szlachta	445	6.—	2.670.—
XXVI. Janusz B. „Mons Pius“ Ormian lwowskich	685	6.—	4.098.—
XXVII. Jędrzejowska A. Książka polska we Lwowie w XVI w.	655	6.—	3.918.—
XXVIII. Charewiczowa Ł. Klęski zaraz w dawn. Lwowie	666	6.—	3.996.—
XXIX. Chołodecki J. B. Lwów w czasie Powstania Listopad.	818	8.—	6.544.—
		Razem	50.114.—

Skład główny t. XXV do XXIX znajduje się w księgarni „Książnica-Atlas“.

We Lwowie dnia 31 grudnia 1930.

Henryk Breit
administrator wydawnictw
„Biblioteki Lwowskiej“.

Członkowie

„Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa“.

Adamczykówna Joanna	Hayder de Schönfeld Adam
Aleksandrowiczówna Aniela	Hescheles Henryk
Aleksandrowicz Stanisław	Hilferding Adolf
Baczyńska Marja	Hirschberg Olga
Baczyński Michał	Hoffmannówna Franciszka
Badecki Karol dr.	Hornung Zbigniew dr.
Biblioteka Domu Narodnego	Horowitz Marcin (członek założ.)
Bańaban Majer dr.	Howykowicz Alfred dr.
Bielowska Bronisława	Irzyk Franciszek
Biesiadecki Franciszek (czł. wsp.)	Jańkubowski Zygmunt Dr.
Bilińska Stanisława	† Janusz Bohdan
Bilińska Władysława	Jarosiewiczówna Marja Dr.
Birar Antoni	Kamiński Jan
Bocianowski Kazimierz	Kapuścieński Jedlicz Józef
Bostel Ferdynand	Kernberg Karol
Breit Henryk	Kielanowski Leopold
Breit Wiktor	Kleinówna Stanisława
Bryczyński Stanisław dr.	Konopacki Władysław
Chajes Wiktor (członek założyciel)	Kostecka Helena
Charewiczowa Łucja dr.	Kotowski Teofil
Chlamtacz Marcełi dr.	Kraus Stanisław
Chołodecki Białynia Józef	Krzakowski Władysław
Chomicki Grzegorz	Kubala Wawrzyniec
Cieśla Henryk	Kuntze Marja
Czarkowska Jadwiga	Kupeczyński Aleksander
Czarnik Leszek dr.	Lachowska Urszula inż.
Czołowski Aleksander dr.	Lewakowski Zygmunt dr.
Czopp Maurycy	Lewicki Karol
Dajczak Wawrzyniec inż.	Lewicki Leon
Dąbcańska Helena	Iitwinowicz Józef
Dąbkowski Przemysław dr.	Lityński Michał
Dąbrowska Janina	Łużecki Michał inż.
Deszberg Romuald	Łysiak Aleksander dr.
Diamand Jakób dr.	Majerska Zofja
Doliński Eugenjusz dr.	Mazurkiewicz Michał
Domaszewicz Aleksander dr.	Mękicka Julja
† Drexler Ignacy dr.	Mękicki Rudolf
Dziewoński Marjan inż.	Michalewski Bronisław dr.
Feigl Ludwik	Michałowski Zbigniew
Fiel Majer inż.	Mołczański Włodzimierz
Fijałek Jan ks.	Morwitz Zygmunt dr.
Filar Władysław dr.	Münz Józef dr.
† Finkel Ludwik dr.	Nedeczky Alfreda
Fischlerowa Sylwia dr.	Nowak-Przygodzki Antoni dr.
Frankowski Roman	Nowakowska Janina
Godziewska Halina	Nowogrodzki Tadeusz
Gończakowski Roman inż.	Obmiński Tadeusz dr.
Grocholski Leon	Olsz Modest
Grochowski Tadeusz	Opalek Mieczysław
Grużewski Władysław	Orobkiewicz Władysław

Ostaszewski Bronisław dr.
Ostrowski Aleksander
Pammer Gustaw
Pawlikowowa Olga
Pelczarski Tadeusz
Poratyński Jan dr.
† Ptaśnik Jan dr.
Rachwał Stanisław dr.
Rainer Juljusz
Reiss Leopold inż.
Rogosz Stanisław
Ruff Salomon dr.
Schwagerówna Ida
Seminarjum Historji Prawa Pol-
skiego U. J. K.
Sigmund Adolf ks.
Smoleń Stanisław
Solska Zofja
Sosnowski Józef inż.
Stesłowicz Władysław dr.
Stobiecki Józef
Suesser Henryk
Szumański Teofil

Szklarczyk Bronisław
Światłoń Andrzej
Świeżawska Aniela
Terlecki Sas Eugenjusz
Tokarski Juljan dr.
Towarzystwo Mieszkańców
przedm. Łyczakowskiego
Tyszkowski Kazimierz dr.
Urban Władysław
Wasser Marjan dr.
Wasung Michał dr.
Węcowski Kazimierz dr.
Wiedeniowa Rozalja
Wiktorówna Jadwiga
Witwicki Tadeusz
Włodzimirski Walery
Wrażej Henryk
Zajączkowski Stanisław dr.
Zawadzki Alfred
Zdobnicka Antonina
Ziembicki Witold dr.
Zubrzycki Jan dr.
Żardecki Kazimierz inż.

24
Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

CM KEK 321806

000-321806-00-0

